

Depresjoniści, Na Zachodzie bez zmian

Na Zachodzie bez zmian
znów mała trwoga od rana odmawia mi sił,
z radia ktoś woła, że hańba, namawia bym był
a mnie wciąż jakby mniej,
topi we mnie się lód.
zapaść w siebie się chcę,
zanieistnieć bym mógł
na ulicy znów marsz
zawiedzionych co dnia
wyszli z domu, bo fałsz
puszy się, rację ma
na zachodzie bez zmian...
jak ptak bez skrzydeł, bezradnie, próbuję się wznieść
martwię się sobą, szarością, co nie chce mi przejść.
gdzieś wycieka mój czas
osłabiony jak ja,
już nie daje mi szans
sąsiad, bo dzieci ma
dookoła trwa mecz
na cytaty i złość,
przemoc sprzedaje się,
nigdy nie ma jej dość
na zachodzie bez zmian...
nie daj się
sprowokować,
broń jak lew
swego słowa
nie daj im
satisfakcji,
broń co sił
swoich racji
jak ptak bez skrzydeł, bezradnie, próbuję się wznieść